

Prenumerata
w Radomiu

Rocznie	rs. 4
Półrocznie	„ 2
Kwartalnie	„ 1
Miesięcznie z odnośnikiem do domu	kop. 40

z przesyłką pocztową:

Rocznie	rs. 5 kop. —
Półrocznie	„ 2 „ 50
Kwartalnie	„ 1 „ 25

Dnia 10 Maja	Wniebowstąpienie Pańskie.
„ 11 „	ś. Mamerta Bisk.
„ 12 „	ś. Pankracego Męcz.
„ 13 „	ś. Serwacego Bisk.

Prenumeratę przyjmuje w Radomiu Redakcja „Gazety Radomskiej” — sklepy pp. Dubelta, Rakowskiego, Winklera i księgarnie pp. Grohmana i Zuckra.

GAZETA RADOMSKA

wychodzi w Niedziele i Czwartki rano.

Ogłoszenia:

Zwyczajne za 1 wiersz petirowy lub jego miejsce . kop. 5.
 Reklamy 1 wiersz garmont. „ 12.
 Nekrologi: za 1 wiersz „ 10.
 Za dołączenie: ogłoszeń, prospektów itp. jednorazowo rs. 6 oprócz opłaty pocztow. (1/4 k. od 1 lita egz.) i kosztów przesyłki.
 Ogłoszenia prócz Redakcji przyjmują Warszawską Agenturę Ogłoszeń: Rajchman i Fren-dler, Senatorska 18.

Redakcja i Administracja przy ulicy Lubelskiej Nr. 137

przyjmuje interesantów od g. 10 do 1 i od g. 4 do 7.

Rękopisy bez zastrzeżenia nie zwracają się.

Wschód słońca dziś o godzinie 4 minut 8	
Zachód „ „ „ „ 7 „ 45	
Długość dnia godzin 15 „ 37	
Przybyło „ 7 „ 59	

Kierunek „Gazety Radomskiej” w dniu 1-go Stycznia 1888 roku objął p. Henryk Hugo Wróblewski, literat i dziennikarz, b. współpracownik „Kuryera Warszawskiego” i „Więku”.

Administracja

„Gazety Radomskiej”

ma zaszczyt przypomnieć Prenumeratorom, że czas odnowić prenumeratę półroczną i kwartalną — oraz wnieść za kwartał I r. b. i za bieżący.

Cena ogłoszeń

w „GAZETIE RADOMSKIEJ”

Ogłoszenie zwyczajne: za 1 wiersz petirowy lub jego miejsce za każdy raz kop. 5. — Reklamy 1 wiersz garmontowy kop. 12. — Nekrologi za 1 wiersz kop. 10.

Za dołączenie: ogłoszeń, prospektów itp. jednorazowo rs. 6 oprócz opłaty pocztowej (1/4 kop. od 1 lita wagi egzempl.)

Ogłoszenia prócz Redakcji w Radomiu przyjmuje Warszawska Agentura ogłoszeń: Rajchman i Fren-dler, ul. Senatorska 18.

Przed wyborami

do władz Tow. Kredytowego Ziemskiego.

W tych dniach odbywają się kolejno wybory w guberniach Królestwa Polskiego na radców, które w części wprowadzą nowe czynniki do tej obywatelskiej kredytowej instytucji.

Zarząd całej tej instytucji spoczywa, jak wiadomo, w rękach wybranych przez ogół Stowarzyszonych — obywateli wiejskich — pod ogólnym nadzorem państwa.

Instytucja ta, oparta na szeroko rozwinętym stowarzyszeniu ziemian, przedstawia w dzisiejszym stanie rozwoju obraz bardzo poważnej finansowej instytucji w kraju, i zarazem poucza do jakich to znakomych rezultatów doprowadzić mogły wszelkie stowarzyszenia, choćby w małych, choćby w drobnych, ziemian na polu rolnictwa.

Towarzystwo Kred. Ziem. zorganizowane na przepisach władzy państwowej, jest dziś dobrze skomplikowaną biurokratyczną maszyną, której wszystkie pojedyncze części możebnie akuracie funkcjonują i pod tym względem nie wiele mu zarzucić można.

Ale przedmiot ten, bardzo dodatni z kądem, w instytucji na pół prywatnej i na stowarzyszeniu opartej nie wystarcza jeszcze.

W r. radcy Towarzystwa punktualność biurokratyczna bez zaprzeczenia jest wysokim przymiotem, ale p. radca pamiętać powinien, że stowarzyszeni mają prawo wymagać od niego, prócz terminowego odrobienia papierów, jeszcze szerszego zajęcia się ich wspólnym interesem.

Radca, jako człowiek upoważniony przez stowarzyszonych do działania na tem polu, ma niejako moralny obowiązek czuwać nad rozwojem instytucji i dobrem stowarzyszonych w szerszym pojęciu tego określenia.

A wkładam te obowiązki publiczne, ogólnie na radców, bo z nich wychodzą przeciw przesiłki Dyrekcji Szczegółowych i wybitni działacze w Dyrekcji Głównej i Komitecie w Warszawie.

Na nich więc przeważnie pożądanym rozwój instytucji i dobro stowarzyszonych się opiera.

Przyznając, że wymagając od wybranego radcy nieco więcej nad przystosowanie się do ogólnych, utartych, przepisów, żądam od niego większej pracy za kieszne, prawdziwe mówię, wynagrodzenie.

Zważywszy jednak, że urzędowanie to, oparte na dobrej tylko woli wybranej jednostki, jest raczej więcej honorowem, nie zyskowym zajęciem, szczególnie na stanowisku radcy w Dyrekcji Szczegółowej, (przesiłowem i radcowie w Dyrekcji Głównej i Komitecie lepiej są uposażeni za swą pracę); powinno wypływać z poczucia obowiązku obywatelskiego i dobra publicznego. Urzędowanie to, dobrowolnie przyjęte, tem więcej obowiązuje i z tego punktu widzenia sądzę, że wymagania moje od radcy nie będą wygórowane.

Kładąc nacisk na obowiązki radców, mam na celu wykazać właśnie, że prócz biurowych zajęć, którym się poświęcają, brak im wszelkiej inicjatywy w ogóle, który uczuwać się daje stowarzyszeniom w tej poważnej instytucji.

Szczególna ostrożność i szczególna lekliwość, oto charakterystyczna cecha naszych radców, objawiająca się w całej ich działalności.

Jako stowarzyszony w tej instytucji, miałem sposobność przekonać się o tem z drobnych nawet faktów.

Stowarzyszeni np. w naszej gubernii już parę razy na wyborach zbiorowo dopominali się od zarządu o małe ulgi, to jest zmniejszenia procentu od opóźnionej raty, którą w swoim czasie tak ciężko dzisiaj zapłacić. Rzecz w gruncie samym samym tak drobna, że śmiesznością było by przypuścić, aby nie mogła być przychylnie dla stowarzyszonych rozstrzygnięta, tem więcej, że stowarzyszeni nie tylko w naszej gubernii dopominali się o to.

Tymczasem już sześć lat mija od pierwszego zbiorowego podania, posłanego do Warszawy a p. radca komitetu, nie poczuwa się nawet w obowiązku wyjaśnienia stowarzyszeniom, czy odpowiedni wniosek przedstawił radzie ogólnej a jeżeli przedstawił, dla jakiej przyczyny nie został przyjęty.

Fakt to, jak wspominałem, drobnostki, ale dosadnie maluje ustrój całej instytucji, która technicznie jedynie biurokratyzmem i jakąś dziwną sztywnością względem stowarzyszonych.

Jeżeli tak drobna nawet ulga nie znajduje uwzględnienia, to cóż marzyć o większych, których jednak stowarzyszeni, przy dzisiejszych warunkach rolnictwa, i przy dzisiejszym świetnym rozwoju instytucji mają prawo się domagać.

Podobne fakty dowodzą tylko, albo ogólnej niemocy zarządu, albo też lekceważenia stowarzyszonych, na których znów opiera się cała instytucja i zarząd.

Szablonowe wyrażenie: nie możemy z przyczyny od nas niezależnej, nie jest jeszcze dostatecznie wyłomnieniem się, bo stowarzyszeni rozumiejąc powyższe względy, nie stawiają żądań niemożliwych do

przeprowadzenia, ale domagając się drobnych ustępstw, chcą zarazem przekonać się, czy zarząd robi starania w tym kierunku, lub też czy te domagania słuszne nie spoczywają czasem w pyłach zapomnienia. Z dotychczasowego bowiem porządku można to przypuszczać.

Mnie się zdaje, że owa szablonowa niemożność, jest czasami dobrem tylko schronieniem dla bezkarności i tak wygodnej bezczynności i apatycznej uśpienia nie tylko dla naszych radców, ale i całego naszego społeczeństwa.

Wiemy bowiem wszyscy, a tem samem i nasi radcowie, że z Najwyższego rozkazu ustanowioną została w tym czasie specjalna komisja w Petersburgu, dla szczegółowego zbadania przyczyn upadku rolnictwa w całym państwie, zbadania warunków i wynalezienia nowych do poprawy stosunków wiejskich.

W obet tego faktu przekonany być mogę, że niejedna rzecz dałaby się przeprowadzić pomyślnie w naszym Tow. kredytowym dla stowarzyszonych, byleby była na seryo traktowana i przedstawiona w sferach Najwyższych jak należy, tem więcej, że na czele Towarzystwa stoją przecież ludzie znaczenia i pewnego wpływu.

Trzeba tylko dobrej chęci i inicjatywy ze strony choćby pojedynczych, a lepiej pojmujących dobro publiczne jednostek, a próba nie zawadzi, bo przynajmniej przekonania stowarzyszonych, czy na tej drodze możebnem jest coś do zrobienia. Każdy na tej drodze człowiek inicjatywy, dobrze zaśluzi się ogółowi, nie przyjmując nawet odpowiedzialności za rezultat swych zabiegów i starań.

Wychodząc z tego, co powiedziałem, zrozumiałem będzie, że na stanowisko radcy, w znaczeniu powyższem, powinien być wybierany przez stowarzyszonych człowiek szerszych pojęć społecznych, i odpowiedniej kwalifikacji umysłowej. Prócz tego niezależny majątkowo, aby mógł ponieść bezkarnie dla siebie i swojej rodziny ofiarę, z pracy publicznej, której się ma oddać.

Takie tylko jednostki mogą na tej drodze z pożytkiem dla stowarzyszonych w instytucji pracować.

Wszelkie więc forsowne i naciągane przez partje wysadzania na radcostwo uprzywilejowanych przez dane kółko jednostek, nie ma racji bytu, bo częstokroć przy najlepszych nawet chęciach i rozważdanej liczby stowarzyszonych, tamuje wybór ludzi odpowiednich.

Dnia 5 maja 1888 r.

Fr. Kuźnicki.

Z Towarzystwa kredytowego w Radomiu.

Towarzystwo kredytowe ziemskie w Radomiu, jakeśmy już poprzednio czytelników naszych zawiadomili, wystawiło na sprzedaż drugą i ostatnią od zniżonego szacunku dobr 15 w terminie począwszy od dnia 20 włącznie 30 kwietnia r. b. Z liczby tej przed terminem sprzedaży zapłaciło zaległe raty Towarzystwa dobor 8m. Do sprzedaży więc ostatniej pozostało dobor siedem, a mianowicie:

1) dobra Borów, z powiatu ilżeckiego, obejmujące włók 13 mor. 17, nabył w dniu 20 kwietnia r. b. p. Jan Warchół za sumę rs. 2.869;

2) dobra Dąbrówka-nagórna, z powiatu radomskiego, obejmujące włók 7 mor. 11,

nabył w d. 21 kwietnia r. b. p. Jan Makułec za rs. 11.510;

3) dobra Grzmiąca, z pow. radomskiego, obejmujące włók 75 mor. 8 nabył w d. 24 kwietnia r. b. Słzama Wąchockier za rs. 28.675;

4) dobra Pętkowice, z pow. ilżeckiego, obejmujące włók 28 mor. 8, nabył w d. 25 kwietnia r. b. Dawid Binenthal za rs. 20.103;

5) dobra Pijanów, pow. koneckiego, obejmujące włók 11 mor. 19, nabył w d. 26 kwietnia r. b. Hipolit Łącki;

6) dobra Skąpe, z powiatu koneckiego, obejmujące włók 32 mor. 7, nabył w dniu 28 kwietnia r. b. p. Jan Bogumił Bloch za rs. 26.700.

Co zaś do pozostałych dobor Stróża z pow. opatowskiego, obejmujących włók 14 morgów 21, a obciążonych pożyczką 5% sery 3 i 5-ej w ogólnej sumie rs. 7.650, nikt z chęcią kupna nie zgłosił się i dobra te przysądzone zostały na własność Towarzystwa kredytowego ziemskiego za sumę rs. 8.097, w której mieści się nieumorzona pożyczka rs. 7.227, wynosząca i zaległe raty w sumie rs. 870.

Nadto na mocy przysługującego prawa, przed upływem dni ośmiu po terminie licytacyjnym, zgłosił się do Dyrekcji Szczegółowej tutejszej trzech kandydatów, którzy podwyższyli szacunek o 1/4 części na dobra: Borów, Pętkowice i Grzmiąca. Kandydaci ci złożyli sumy wadylane w warunkach sprzedaży wskazane, oraz zeznane przez nich akty hipoteczne, w których powyższe podniesienie szacunku zostało uwzględnione. Tym więc sposobem wywołane zostaną nadlicytacje co do dobor Borów dnia 12 maja r. b., Pętkowic d. 11 maja r. b., Grzmiący d. 14 maja r. b. W terminach tych odbędą się stanowcze licytacje pomiędzy nowonabywcą każdego z osobna dobor a podwyższającym szacunek przez pierwszego ofiarowany.

Wiadomości bieżące.

Najjaśniejszy Pan, rozejrzawszy się w pracach komisji, której powierzono zajęcie się rewizją w zarządzie polowym wojsk, wyraził Najjaśniejszą Swą wdzięczność członkom tej komisji, a pomiędzy innemi generał-gubernatorowi warszawsk., Hurko.

Ogłoszone są następujące nominacje: radcą tajnym mianowany został zarządzający kancelaryą generał-gubernatora warszawskiego, Kornikow; rzeczywistym radcą stanu zarządzający izbą skarbową łomżyńską, Skrzynikow. Otrzymał order: św. Włodzimierza 3-ej kl. — gubernator piotrowski Komarow; św. Anny 1-ej kl. wice-gubernator lubelski Sebastianow, oraz naczelnik warszawskiego okręgu komunikacji Kosteński; św. Stanisława 1-ej kl. — gubernator lubelski Teodorowski, zarządzający plocką izbą skarbową Freileben, oraz naczelnik okręgu celnego kaliskiego Usov. Zaliczeni do orderów: św. Włodzimierza 3-ej kl. asesor kolegium rzymsko-katolickiego z dycecyji lubelskiej Sobolewski, oraz zarządzający rzymsko-katolicką dycecyją lubelską Jacewski; św. Stanisława 2-ej kl. — asesor kolegium rzymsko-katolickiego z dycecyji koleckiej Gawronski, prefekt instytutu warszawskiego głuchoniemych Busiakowicz, św. Stanisława 3-ej kl. prefekt progimnazjum pultuskiego Gogolewski.

Senat rządzący zrobił ważne wyjaśnienie, że artykuły 126-ty i 177-ny ust. proc. kar. nie upoważniają sądu kryminalnego do zwracania poszkodowanemu skradzionych

mu rzeczy, jeżeli te odebrane są od osób trzecich i że w tych wypadkach, równie jak i w razie niewinienia oskarżonego, żądani co do zwrotu rzeczy powinny być wystosowane do sądu cywilnego.

Prezesi sądów, a w departamentach kasacyjnych ober-prokurator, w razie rozstrzygnięcia przez komisarzy sądowych pieniędzy deponowanych, obowiązani są bezwzględnie przedsięwziąć środki ku zabezpieczeniu sum rozstrzygniętych przez ostrzeżenie na majątkach nieruchomości lub dokonanie zajęcia wszelkich ruchomości; jednocześnie sprawa przesłana być winna do właściwej izby sądowej.

Now. wrem. przytacza jeszcze kilka szczegółów o projektowanej kasie emerytalnej urzędników cywilnych. Kapitał emerytalny tworzyć się będzie ze składek i zapomogi rządowej. Składki będą obowiązkowe i nieobowiązkowe. Wysokość straciła obowiązkowych określona została na 60/100 od pensji. Prócz tego uczestnicy mają prawo wnieść dobrowolne składki, nie przewyższające jednak składek obowiązkowych. Zapomoga rządowa równa się sumie składek obowiązkowych. Kapitał zapasowy tworzy się ze straci przy podwyższeniu pensji i ze składek osób, które nie służyły lat pięciu i które zatem nie mają prawa do emerytury.

Pogłoska o zastąpieniu paszportów książeczkami, wydawanymi na lat 10, potwierdza się. Kwestya ta podniesioną zostanie w radzie państwa podczas bieżącej sesji.

Seminarya nauczycielskie. Ministerium wychowania publicznego, jak donosi „Gazeta”, postanowiło rozszerzyć zakres wykładu religii, oraz języków ruskiego i cerkiewnosłowiańskiego w seminaryach nauczycielskich. Będzie też wprowadzona do tych zakładów nauka higieny popularnej.

„Nowosti” donoszą, iż na najbliższym posiedzeniu rady państwa czytany będzie projekt o szkołach niższych leśnictwa. Ma być otwartych dziesięć szkół konduktorów przy wzorowych leśnictwach. Do szkoły przyjmowani będą młodzi ludzie od 16 — 18 lat wieku, ze świadectwem z dwóch klas lub ukończeniem szkoły powiatowej. Kurs szkół ma być dwuletni; dyrektorem szkoły i nauczycielem przedmiotów specjalnych będzie sam leśniczy, nadto dodani mu będą dwaj pomocnicy i nauczyciel religii. Liczba studentów nie może przewyższać 15-tu. Wykład ma być przeważnie praktyczny. Kończący szkołę nie otrzymują stopni, lecz korzystają z tytułu konduktora i zaliczają się do kl. XIV, a XIX kategorii pensji.

„Now. wrem.” dowiadyuje się, iż specjalna komisya, zajmująca się kwestyą aptek, doszła do wniosku, iż należy podnieść poziom ogólnego wykształcenia u osób, pragnących się poświęcić studiom farmaceutycznym. Jednocześnie wniesiono kwestyę rewizji corocznej taksy aptekarskiej.

Główny zarząd pocztowo-telegraficzny zawiadomił wszystkie kantory pocztowo-telegraficzne i stacje pocztowe, iż na mocy ustawy pocztowej, wszystkie pakiety i przesyłki, adresowane do głównego fizycznego obserwatorium, winny być przyjmowane i wysyłane bezpłatnie.

Z miasta.

Wiadomości kościelne: Dziś, jako uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego, w kościele parafialnym nabożeństwo odbywać się będzie w następującym porządku: O godz. 7-ej primaria, o godz. 9-ej msza święta, po odprawieniu procesji o g. 11-ej suma, w czasie której słowo Boże głosić będzie ks. Karol Sławiński.

W sobotę d. 12 b. m. nieszpory o godz. 5½, po skończeniu których nabożeństwo majowe.

W niedzielę dnia 13 b. m. o godz. 6½ Jutrznia, o godz. 7 msza św. z wystawieniem Najś. Sakr., o godz. 9-ej msza św., o godz. 11-ej po procesji suma, w czasie której kazanie katechizmowe wygłosi proboszcz, ks. kanonik Urbański; nieszpory o godz. 5½, po skończeniu których nabożeństwo majowe.

W ciągu całego tygodnia msze św. odpowiednie będą: o godz. 7 primaria z wystawieniem Najś. Sakramentu, następnie o godz. 8, 9 i 10.

W kościele po-Bernardyńskim dziś, jako uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego, o godz. 8-ej rano odpiewane będą godziniki o Niepokalanem Poczęciu N. Ma-

ryi P. O godz. 9-tej Nabożeństwo majowe z wyst. Najś. Sakramentu, o godz. 11-ej sumę celebrować będzie ks. rektor Krawczyński, podczas której ks. Tiakor głosić będzie słowo Boże. Nieszpory o godz. 4-ej po południu.

W niedzielę dnia 13 b. m. o godz. 8-ej rano odpiewane będą godziniki o Niepokalanem Poczęciu Najś. Maryi Panny, o g. 9-ej Nabożeństwo majowe; o godz. 11-ej sumę celebrować będzie ks. Tiakor, podczas której ks. rektor Krawczyński wygłosi słowo Boże! Nieszpory o godz. 4-ej po południu.

P. Antoni Pilecki, utalentowany poeta i adwokat przysięgły w Warszawie, od dni kilku bawi w mieście naszym.

Z meteorologii. Maj r. b. podług wskazań meteorologów w pierwszej połowie chłodny a nawet zimny, potem nagle gorący, ku końcowi niepogodny a chwilowo i zimny. Wogóle na wschodzie nawet północno-wschodzie miesiąc ten ma być i pogodniejszym i cieplejszym niż na zachodzie, choćby na południowo-zachodzie.

Zabytki nieporządków. Niektórzy właściciele domów dokładają wszelkich starań, ażeby miastu naszemu nadać cechę wielkiej starożytności.

Proszę tylko spojrzeć na szeregi kamienic brudnych, obdrapanych, z poobdzieranym tynkiem, czyż nie wygląda z nich starość, opuszczenie, zaniedbanie, ruina?

Gdzie niegdzie pobiegł od czasu do czasu front ale Boże zmiłuj się! i na tem koniec.

Z powodu zaniedbania tego miasta ma wprawdzie wyglądać starość (bo nie starożytności), ale wygląda często... nieestetycznie.

Jeden z domów np. przy ulicy Warszawskiej jest niemym świadkiem co najmniej kilkuletniego niedozoru i zaniedbania — a jeszcze lat kilka pozostawiony bez odnowienia zamieni się w ruinę!

Czyżby w Radomiu nie było mularzy?... A tak wyborna pora do wszelkich robót! A więc?

Długojęzyczność jest wogóle wadą nam właściwą.

Ponieważ jednak obok tego natura obdarzyła nas bujną fantazyą, przeto nieraz się zdarza, iż z posłyszanego faktu potrafią zapomocą ozdóbek i dodatków stworzyć pogłoskę, w której pierwotna myśl zupełnie się zatracza. Ztąd powstają wszelkie plotki i banialuki, któremi dorosłe dzieci wzajemnie się bawią.

Dopóki jednak jest to rozrywką umysłową, w braku innej strawy można się nią zgodzić, lecz gdy przyjmuje pewne cechy, które szkodzą mogą dobrej sławie innych ludzi lub podkopać ich byt, co w warunkach naszych nie jest rzeczą trudną, wtedy niewinna zabawa staje się niekiedy nie rzeczą. Nie bądzmy zbyt gorliwi w przestrzeganiu porządków wszelkiego rodzaju, myślimy tylko o tem, co nas dotyczy i nie robmy alarmu tam, gdzie faktycznie może zaszczyt li tylko bujnej wyobraźni autora.

Przesyłamy to pod adresem niektórych, którzy chętni w sądzeniu innych, nie widzą belek we własnym oku.

Zdaje się, że każdy z nas w powierzonym mu zakresie znajdzie dość materiału, by próżniując a żądną wrażeń myśl zaprzętnąć i że nie powinniśmy przyjmować na siebie dobrowolnie obowiązków, których spełnienie nie do nas należy.

Dziwniejszym się jeszcze wyda, zwążywszy, że w Radomiu, który obecnie pozuje na większe miasto, który rozruszał się znacznie pod każdym względem i otrzymuje z apatji umysłowej, gniotącej go nieomal od założenia miasta, mogą być ludzie dla których przestępstwem prawie wydaje się, iż inni do nich nie podobni nie uprawiają wyłącznie winta, lecz lubią nieraz coś przeczytać lub zająć myśl poważniejszą kombinacją, aniżeli wypadek *bez trzecz na pięć*.

Poważna książka panowie nie burzy porządku społecznego, ale *pięć bez trzech* burzy... porządek umysłowy.

Przestańcie więc dzieci, bo się źle bawicie i pamiętajcie o tem, iż nawet wykwalifikowanie w winie nie daje jeszcze patentu na mądrość!...

Kradzież. W niedzielę w nocy nieznani złoczyńcy, w podwórzu domu p. Nowakowskiego przy ul. Lubelskiej wdarli się przez

uchylone okno do mieszkania stolarza, p. F., i zabrali mu całą garderobę wartości około 100 rubli. Co w tej sprawie jest zadziwiającem, że tuż po oknem spał sam poszkodowany, nieco dalej służąca i gdzieś w kącie piesek.

Nikt nie przebudził się. Zapewne to sprawa kogoś nie obcego. Energiczne śledztwo zarządzono.

Dla gorzelników. Według ostatnich wiadomości, nadeszłych z Hamburga, cena okowy podniosła się tamże znacznie w cenie, bo przeszło o 2 marki na 100 litrach! Dalsza wyżka oczekiwana.

Dziś przypada Wniebowstąpienie Pańskie, o którym to dniu przysyłano mówi: „Pan Bóg wstępuje w niebo, robak w miewo, kwas w piwo, dyabeł w babę!” — baba zła, bo zaczynają się pilne roboty dla gospodyń w ogrodzie, z drobiem i z nabiałem.

Teatr letni. Pierwsze przedstawienie w letnim teatrze powiódł się w zupełności. Rozpoczęto go sobotą wystawieniem komedji p. Leokadyi Wierusz-Kowalskiej p. t. „Mnie można”; sztuczka to wcale udatna, a choć pod względem sceny wymagać pewnego obrobienia — bawiła przez cały ciąg akceji humorem i intrygą. Treść jej następująca: Młodzieńca, zaniebawianą przez męża żona korzysta z przyjazdu brata (p. Ejszsporn), by ukarać niewdzięcznika za owe „mnie można!” Przywiązany a więc wciubski służący (p. Kamiński) zawiadamia pana o upozorowanym romansie. W Wacławie (p. Wieluński) budzi się zazdrość i robi naturalnie swoje: w chwili bowiem kiedy chwytą żonę na *tel-a-tel* i zamierza rzucić gromy na niewierną, widzi się sam ofiarą podstępnej kochającej, miłutkiej żony (p. Solska). Dzięki starannie wykonanej grze artystów całość wyszła w pełnem świetle — wszyscy zyskali hucne oklaski, a p. Kamiński i Zabłocka bawili humorem i gestykulacją.

„Lekka kawałerya” wykonana została z wszystkich wystawionych dotychczas operetek najstaranniej, nie tylko o bowiem partye solowe, lecz nawet chóry trzymały się dzielnie Orkiestra pod niezmordowanym kierunkiem p. Bednarza, zwłaszcza za uwerturę zyskała pochwałę melomanów, (utyskujących jedynie na brak wiolonczeli).

P. S. Sarnowski, Kamiński, p. Lewkowicz, Micińska (z wyjątkiem charakterystyki) odtworzyli role wnie i z przejęciem się, pp. Kwieciński i Osmulka, mimoszarzy wzbudzali śmiech homeryczny i hucne oklaski. Benefisantka (w roli Stefana) wyglądała uroczym w huzarskim kostiumie.

W sobotę „Oj młody, młody!” hr. Fredry na benefis Wieluńskiego — artysta to może jedyny w obecnym składzie Tow. p. Sarnowskiego, któremu można wróżyć świetną przyszłość. Zważywszy bowiem trudności, z jakimi łamać się musi i gorączkowe prześladowanie w każdym niemal spektaklu arkuszem rolami, przynależnie bezstronnie należy, iż wybitnego trzeba talentu, by nie zatracić go, a tem bardziej w tak krótkim przeciągu czasu wyróżnić w trupie p. Sarnowskiego.

Nekrologia.

W sobotę d. 12 b. m. o godz. 9-ej i pół rano w kościele po-Bernardyńskim odprawiano będzie msza św. żałobna za spokój duszy s. p. Ottona Szafranka, zmarłego w wiosnie życia w Krakowie d. 18 kwietnia r. b.

Z okolicy.

Wypadki w gub. radomskiej. We wsi i gm. Gesice, w pow. łopatońskim, wieśniak Józef Serwata, liczący lat 19, wpadł do studni i utonął.

We wsi Dąbrowie, gm. Tarczek, w pow. łęckim, wieśniaczka 19-to letnia, Agnieszka Strachowska, zadusiła własne dziecko i zakopała je w ogrodzie.

Pożary w gub. radomskiej. We wsi Łas Ossalski, z podpalenia spłonął dom wieśniaka Andrzeja Kupaścin-skiego, ubezpieczony na rs. 300.

We wsi Jasienica zgorzał dom, ubezpieczony nars. 350 i stodoła, ubezpieczona na rs. 300 wieśniaka Stanisława Szaraniec.

We wsi Ruda, gm. Grabów nad Wisłą, spalił się dom izraelity Rachmila Kupermana, ubezpieczony na rs. 400.

Z kraju.

W Warszawie wkrótce odbędzie się ogólne roczne zebranie członków Tow. p. pierania przemysłu i handlu. — „Dom biały i teatrzyk królewski w pomarańczarni będzie gruntownie odrestaurowany. — Teatralni w ogrodzie Saskim ulega obecnie za pełnem odnowieniu.

W Kielcach Towarzystwo dramatyczne operowe pod d. rekya p. Tekla rozpoczęło w ubiegłą nie dziele szereg przedstawień.

W Lublinie Towarzystwo lekarskie ciagu r. z. odbyło posiedzenie miesięczne 10, nadzwyczajne i ogólne wyboreze Tow., jak zaznacza „Gazeta Lubelska” liczy 8 członków honorowych, 37 czynny, i 15 korespondentów. Biblioteka Tow. obejmuje po dzień dzisiejszy 2.036 dzieł w 4.21 tomach. Bilans wykaże dochód wraz z rezerwem na rs. 248 kop. 73, rozchód na rs. 23 kop. 61.

W sprawie Ojcowa.

„Uroczą miejscowość, pisze „Dziennik Łódzki”, o historycznych pamiątkach, „Ojcówem zwaną (w gub. kieleckiej, powiecie olkuskim) niebawem stanie się lupem wandalów, których spekulacyjna siekiera nie uszanuje już prawdopodobnie żadnego z niebotycznych świerków i modrzewi. Gdy to się stanie, kraj straci najpiękniejsze niezaprzeczone miejsce letniego wypoczynku. Obecny właściciel Ojcowa i sąsiadów folwarków margr. Gordon, sprzedadł handlarzom z Działoszyce wspaniałe na skalistych wznórzach malowniczo rozciągnięte lasy świerkowe i jodłowe, z prawem cienia w ciągu 10 lat. Cena sprzedaży 50.000 rubli nie dorównywała połowie istotnej wartości lasów. Trudno dziwić się rozpaczliwym wysiłkom ratowania się, lecz co zadiwia, to, że jeden z najzamożniejszych hrabiów polskich, nabywcy wierzytelności na dobrach ojcowskich bankierów berlińskich Peresa i Assman’a, posiada około 100.000 rubli zabezpieczonego hipotecznie na tychże dobrach kapitału. Nie mógłże zatem przeskoczyć zniszczeniu a temsamem ocalić historycznego schronienia Łokietka? O tej najświętszej umowie zniszczenia żadne pismo polskie nie wspominało jeszcze, nie wiedząc o niej zapewne. Komunikując o tem redakcyi, choć wierzyć, że publiczność dowie się, że wkrótce ze „Szwajcaryi polskiej” pozostanie nagi skałami wyłożony grób ojcowski. Niech spieszy, kto Szwajcaryi tej dotąd nie widział.”

Licytacje.

Magistrat miasta Zawichosta podaje do powszechnej wiadomości, że dnia 28 maja w kancelaryi tegoż odbywać się będzie licytacja (*in plus*) od sumy rs. 115 kop. 50 na arendę dochodu kasy miejskiej z podatku łódzkiego na czas od d. 13 stycznia 1889 po dzień 13 stycznia 1892 r. i na taką arendę z łaki Winiarka od sumy rs. 280 kop. 25.

Kronika rolnicza.

Stan zasiewów. Świeże sprawozdania o stanie zasiewów w Austrii są zadawalniające; szczególniej pszenica ozima rozwinięta się dobrze we wszystkich krajach koronnych. Na żyto żałę się jednak zwłaszcza, jest bowiem rzadkie i słabe, tak w Czechach, jak i na Węgrzech. Nie udało się także i rzepak, który przezimował się dobrze, ucierpiał wiele od robactwa. We Francyi stan ozimin nie jest zadawalniającym; roboty wiosenne w polu spóźniły się o miesiąc; prócz tego chłodne i dżdżyste powietrze w kwietniu powstrzymało rozwój wegetacyi. Rolnicy niemieccy są dotąd ze stanów zasiewów zadowoleni.

Rady i wskazówki.

Przeştroga! Bardzo często nabywcy kolonii albo innych drobnych posiadłości ziemskich, szczególniej włościanie i szlachta zagonowa, poprzestają na kontrakcie prywatnym, tylko poświadczonym u rejenta, albo, jeżeli akt sporządzony u jakiegokolwiek rejenta, to już sądzą, że wszystko zrobione co potrzeba. Tymczasem, podług przepisów z r. 1882, niedawne m. orzeczeniem Senatu rozjaśnionych, kontrakt taki

musi być w ciągu roku najdalej wniesionym do hypoteki, a jeżeli posiadłość nabyta nie ma uregulowanej hypoteki, to w ciągu tegoż czasu trzeba wyrobić dla niej księgę gruntową. Inaczej cały akt ten będzie nieważny, każdy może sproszować nabywcę, który wydatki, poniesione na kupno i zagospodarowanie traci niepowrotnie.

Niszczenie chrabaszcy. Wiadomo powszechnie jakie szkody wyrządza chrabaszca pospolita (*Melolontha vulgaris*) i podobny do niego, tylko nieco mniejszy chrabaszca kasztanowa (*M. hippocastani*). Obie te odmiany, jako wyształcone już owady, ukazują się w niektórych latach, prawie peryodycznie tłumnie w maju i objadają liście z drzew w ogrodach. Na noc obsiadają drzewa i rankiem mogą być w latwością otrąsane z drzewa na podestach płachty, zbierane do naczyń i niszczone za pomocą zalania wrzącą wodą, albo, co jeszcze wygodniej, przesypania niegaszonym wapnem i zalania wodą. Wapno, odgaszając się czyli łącząc się wodą, wywołuje tak wysoką temperaturę, że chrabaszce natychmiast giną. Tak pozbawione życia chrabaszce wyrzucają się na kupkę kompostową, gdzie się stają doskonałym nawozem. Sparzone zaś gorącą wodą mogą służyć na karm dla świń, kur i kaczek, przez które chciwie są pożerane. Nowy sposób niszczenia chrabaszcy za pomocą duszenia ich w beczkach siarkiem węgla nie jest w niczem lepszym od poprzednich, a gorszym o tyle, że siarek węgla wydzielający bardzo nieprzyjemną woń, a przytem jest bardzo łatwo palny, tak, że strzedz się trzeba palenia tytoniu przy jego użyciu. Chrabaszca od chwili złożenia jajek przez samice potrzebuje trzech do czterech lat do wykształcenia się na doskonały owad. Przez ten długi przeciąg czasu pozostając w stanie białawej, o sześciu nogach liskiej, znanej powszechnie pod nazwą pędraka, wyrządza daleko większe szkody, niż sam owad, którego pora lotu trwa krótko, podgrza bowiem korzenie nie tylko drzew owocowych, zwłaszcza sliw, wiśni i leśnych liściastych, ale i niektórych roślin uprawnych jak lnu i rzepaku. Niszczenie pędraków jest daleko trudniejsze niż doskonałego owadu, ponieważ tenże zakopuje się w ziemi i tam szerzy swe spustoszenia. Jednym z dosyć skutecznych sposobów tepienia pędraków jest wpędzanie słońca do lasu, które ryjąc wykopują i zjadają pędraki. Daleko jednak skuteczniej przyczyniają się do ich tepienia wrony, które widzim stadami chodzące za oraczami i wydobywające pędraki z bruzd a głównie krety, przeważnie żywiące się pędrakami. Ochrona zatem wron i kretów jest konieczną.

Przeciw zarazie. Stajenni, owczarze, parobcy do bydła, farnale, wreszcie i oficyjali przy gospodarstwie, mając częstokroć do czynienia z chorem bydłem, narażeni bywają na zakażenia, które mogą się stać niebezpiecznymi. Jako środek ochronny, prosty, domowy, zalecając mycie rąk i twarzy w cieście, rozpuszczonem z gorczycą zamiast mydła. Środek ten także skutecznym być ma przeciwko wszelkim substancjom szkodliwym dla skóry, jak sole i kwasy, otrzymywane sposobem chemicznym, przeciw poparzeniu itp.

Oczyszczanie wody. Do oczyszczania wody metnej służą odpowiednie aparaty, filtrami zwane, które dziś znajdują się wszędzie po większych gospodarstwach, zwłaszcza gdzie są zakłady przemysłowe, jak gorzelnie, browary itp. Przrzędy te jednakże dla ludzi niezamożnych są nieprzystępne z powodu ceny. Są także sposoby chemiczne oczyszczania wody, ale i te dosyć kłopotliwe. Najprostszym sposobem gospodarski utrzymania klarowanej wody jest następujący: Baryłkę bez dna obwiązać u dołu czystą szmatą (ale nie diurawą!), na którą nasypać czystego, mialkiego, dobrze rozgarniętego piasku, warstwy do ćwierć łokcia; podstawisz w spodu naczyń, nalać wody do pełności baryłki. Woda przez warstwę piasku przeciekając będzie zrazu kropkami, potem coraz obficie a zupełnie czysta.

Wiadomości polityczne.

Horyzont polityczny Europy nie lazurowy, ale i nie bardzo zachmurzony. Główna uwaga wszystkich zwrócona, jak i po-

przednio, na Berlin — a raczej na cesarza Niemiec, który w poniedziałek według despeszu, czuł się bardzo osłabionym. Wczoraj zaprzagnął położyć się wcześniej, niż od pewnego czasu. Gorączka wzmożła się znowu do 38,30. Sen w nocy przerwany był częstym kaszlem, przyczem ropa wydzielana się bardzo obficie. Chory wśród dnia objawiał niebezpieczną senność. Ropa znowu płynęła obficie; lekarze przypuszczają, że utworzył się nowy ropień.

Co się tyczy wzburzenia, panującego na Krecie i w Macedonii „Nord“ przewiduje tamże zapowiedź powstania. „Jedni widzą w tem rękę Grecji, drudzy oskarżają Rosję lub Anglię. „Nord“ mniema, że oskarżenia te są niesłuszne; w obecnych okolicznościach żadne z mocarstw nie przyjęłyby na siebie odpowiedzialności za podniesienie kwestii wschodniej. Być może wszakże, że niezadowolona dotąd sprawa bułgarska oddziaływa szkodliwie na inne ludy bałkańskie, które mogą zaprzagnąć także zmiany swojego losu za pomocą rewolucyjnego *fait accompli*. Rosja nie miesza się bynajmniej do spraw wewnętrznych Rumunii i przypisanie rozruchów chiłopskich w tym kraju jej podlegającym mija się z prawdą. Oburzenie narodu rumuńskiego przeciw gabinetowi Bratianu pochodziło zjad, iż chciał on tym krajem słowiańskim rządzić w duchu antinarodowym i wytworzył sztuczny kontrast pomiędzy Rumunią a Rosją, która jest, jak powszechnie wiadomo, miłośnicą opiekuńczą wszystkich słowian. Co do Serbii, spodziewać się należy, że stronnictwa narodowe zjednoczą się rychło przeciw Krystyczowi, który prowadzi politykę austrofiłską“.

Z Petersburga donoszą, że z polecenia swego rządu, pościł niemiecki przy dworze petersburskim wręczył Najjaśniejszemu Panu pozostałe po śmierci cesarza Wilhelma oznaki orderów św. Jerzego i św. Włodzimierza 1-ej klasy, co do których spoczywający w Bogu monarcha pozostawił następujące rozporządzenie: Oryginalne oznaki wymienionych orderów winny być natychmiast zwrócone Cesarzowi ruskiemu w dowód mej wdzięczności za udzielone mi wysokie odznaczenie. Taki dowód serdecznego uczucia dla Rosji ze strony cesarza głęboko wzruszył Najjaśniejszego Pana.

W parlamencie włoskim deputowany Bovio, jako przeciwnik przymierza Włoch z Austrią, oświadczył co następuje:

„Przymierze Włoch zostaje w sprzeczności z włoskimi prawami narodowymi. Włochy nie mogą być — mówił — biernymi świadkami uciemiężenia w Austrii ich braci. Z drugiej strony, nie jest on tak ograniczony, ażeby wierzył, że w razie ustąpienia gorącej wojowniczej we Francji, nie odstąpi Włoch Niemcy, dążące do celów panogermańskich i usiłujące popchnąć Austrię na wschód. Od Francji dzieli Włochy tylko nieporozumienia i uprzedzenia. Interes włoski na morzu Śródziemnym, lepiej niż obecne związki, zabezpieczyby przymierze romańsko-angielskie. W każdym razie, obecny stan rzeczy jest nieznośnym, gdyż związek trzech mocarstw narzucał ludom zbrojny pokój, podkopujący materialny i moralny byt Europy. Pytam — powiedział w końcu Bovio, czy rząd zamierza udzielić opieki naszym braciom w Austrii, czy chce stosunek nasz do Francji oprzeć na naturalnej podstawie? Jeżeli tak postąpi, traktat handlowy przyjdzie do skutku i ustanie prześladowanie we Francji robotników [naszych]“.

Crispi na interpelację deputowanego Bovio odpowiedział w te słowa:

„Włochy wraz z Niemcami i Austrią pragną jedynie utrzymać pokój i porządek. Jest to jedyne przymierze, odpowiadające naszym interesom kontynentalnym, tak jak z drugiej strony, stanowisku naszemu na morzu, tylko przymierze z Anglią, daje to poparcie, jakiego potrzebujemy. Nigdy nie wypierałem się tego przymierza. Wynikają one z nieubłaganej konieczności. Odczytając panowie listy Bismarka do Arminia. Przywrócenie monarchii — pisze on w jednym z nich — popchnęłoby Francję do wojny z Włochami, które Niemcy ścierpieć by nie mogły. Tak, równe losy złączyły Włochy i Niemcy. Jedność niemiecka, broń jednoci Włoch. Nie jest to ideologia, lecz polityka praktycznego rozumu. Z Francją żyjemy w najlepszym porozumieniu. Nigdy jej nie zaczepimy, ale powinna ona zrozumieć, że Włochy chcą i

muszą żyć. Nie chcemy żadnych monopolów. Morze Śródziemne nie jest jeziorem włoskim, ale nie ma też być jeziorem francuskim. Co się tyczy traktatu handlowego z Francją, powtarzam, iż zgodzimy się na żądania od nas ofiarę, pod warunkiem odpowiedniego wynagrodzenia, ale traktatu z roku 1881 odnowić nie możemy. Odnośnie do polityki wewnętrznej, mogę tylko oświadczyć, że kieruję mną zasada: wolność dla wszystkich, przy ścisłym poszanowaniu prawa“.

Pogorszenie się w stanie zdrowia cesarza Fryderyka wywarło przynębiający wpływ na giełdę.

Na życzenie lekarzy cesarz nie opuszczał we wtorek łóżka. Osłabienie i brak apetytu trwają dalej. Silny odpływ rosy uważany jest za oznakę pogorszenia się zdrowia.

Kolo polskie w sejmie pruskim przygotowuje do cesarza adres, w którym mają być wyrażone podziękowania za przybycie cesarzowej nad Wartę.

Niepokój na półwyspie bałkańskim a zwłaszcza w Serbii wywierają wpływ demoralizujący na Węgry. Dzienniki „Nemzet“ i „Pesther Lloyd“ zamieszczają wojenne artykuły, domagające się, aby mocarstwa związane przymierzem potrójnym porzuciły politykę bierną i rozpoczęły akcję jeszcze w ciągu lata bieżącego. Artykuły te obudziły potężną sensację wśród ludności i kół finansowych, które sprzyjają widokom pokojowym.

Losowanie

5%⁰ Listów zastawnych Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.

Ciągnięcie z dnia 11 i 12 kwietnia 1888 r.

Serya I-sza

100	Rubli	R.	100184	286	456	679	779	10429
733	781	102068	904	306	585	800	840	909
968	103044	095	129	301	884	104034	105	336
444	500	749	771	849	105349	507	616	637
990	106045	133	178	237	299	761	856	964
107224	822	889	108088	421	675	699	873	109356
850	906	972	10043	861	10066	862	884	973
112116	462	533	740	891	113312	558	114053	895
977	115182	249	409	586	683	762	116220	336
398	489	551	578	653	117070	196	197	647
678	688	118353	119588	761	863	869	961	969
120014	318	579	632	121066	562	701	968	122187
334	400	408	417	498	558	680	745	123223
618	734	124205	926	125006	306	625	747	936
126069	156	342	374	418	562	569	571	637
993	127697	804	817	835	924	128042	436	443
669	821	850	927	129207	375	764	832	890
130027	105	711	716	718	131267	697	561	592
132188	249	473	780	924	133552	680	687	134073
488	628	635	775	924	135056	214	260	337
351	665	887	951	136208	287	854	137071	230
555	833	138080	195	209	684	777	780	949
139074	196	906	140249	284	520	665	908	141452
515	599	142103	568	804	143010	159	354	843
856	145025	091	201	209	437	477	513	146465
845	638	774	942	147216	616	787	957	148424
631	149004	253	274	360	579	150115	157011	933
152004	120	535	728	798	153580	937	154625	903
155779	996	156041	359	622	157039	067	332	362
807	818	158613	605	819	159047	352	160564	16217
393	579	162046	491	626	662	163092	597	734
164269	513	332	451	463	491	605	688	751
863	924	971	165392	462	729	166689	16710	385
420	612	932	168090	967	169104	115	474	556
573	583	632	644	170114	206	431	566	696
755	171094	398	531	583	877	959	963	984
172015	252	328	389	617	643	173009	077	216
242	320	427	513	563	708	910	976	174074
627	645	760	814	175078	176056	442	517	593
639	734	772	775					

(Dok. nast.)

Z targów zbożowych i produktowych.

W Warszawie d. 7-go maja na targu na placu Wiktorskiego uśposobienie na pszenicę mocną. — Korzec plac. rs. 7.20 — zły korzec średniego płaceno rs. 3.95

Okowita. W Warszawie d. 7 maja. Ceny nieumnowowane; płaceno za wiadro w sprzedaży hurt. —, czyli za garniec. —

W Hamburgu uśposobienie na okowitę mocną na maj 21/4, na czerwiec-lipiec 22/4, marek 100 litrów.

W Gdańsku dowieziono z kraju w tym tygodniu mało pszenicy; natomiast mieliśmy tak z Polski, jak Rosji bardzo pokład dowozy tak koleją jak i wodą. W pierwszych dniach tygodnia kupowano jeszcze gładko pszenicę transito po cenach dotychczasowych; później jednak wskutek niefortunnym wiadomości z targów angielskich, starali się eksporterzy obniżyć je, co się im też udało, lecz tylko na dowiezioną partję koleją. Znikła ta wyrosła w ostatnich dniach 2 M. Krajową pszenicę kupowali chętnie młynarze i placili pełne ceny — w ostatnich dniach jednak uśposobienie nieco osłabło.

Żyta cena na towar krajowy zdolały utrzymać się bez zmiany, dowozy bowiem były bardzo mało. Natomiast żyta transito dowieziono tu pokładną ilość z Polski, szczególnie wodą. Eksporterzy kupowali je obecnie i placili nieco wyższe ceny, szczególnie za ciężkie gatunki.

Jęczmień z kraju bardzo mało dowozy, a że i eksporterzy i właściciele browarów okazują poniekąd zapotrzebowanie, zdolały się ceny nieco poprawić. Z Polski i Rosji dowieziono pokładną ilość. Ładne gatunki kupowano ochot-

czo, natomiast sprzedaż innych była moźolna i trzeba je było poniekąd spieniężyć taniej.

Konieczny wszystkich partji mimo małych dowozów, nie było można sprzedać, ponieważ popytu na eksport zupełnie braknie a i zapotrzebowanie prowincji obecnie jest słabe.

Zarząd Drogi Żelaznej

IWANGRODZKO-DĄBROWSKIEJ

podaje do wiadomości,

że z dniem 1 (13) maja r. b. wprowadzonym będzie letni rozkład jazdy, według którego pociągi odchodzić będą:

Z Radomia do Iwangrodu

Pocztowy Nr. 4 o godzinie 8 minut 6 rano.

Towarowo-pasażerski Nr. 2 o godzinie 4-ej minut 18 po południu.

Z tych pociągów pierwszy łączy się w Iwangrodzie z pociągami drogi Nadwiślańskiej, idącymi do Warszawy i Łukowa, drugi zaś z pociągami, idącymi do Warszawy i Kowla.

Z Radomia do Dąbrowy.

Pocztowy Nr. 1. o godzinie 2-ej minut 43 w nocy.

Pocztowy Nr. 3 o godzinie 1-ej minut 31 po południu.

Pierwszy z tych pociągów łączy się w Granicy Iwan-Dąbrowskiej z pociągami austriackimi do Wiednia, Krakowa i Lwowa, a w Dąbrowie z pociągami Drogi Żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej, komunikującymi się w Sosnowcu z pociągami drog niemieckich.

Oba powyższe pociągi łączą się w Bzinie z pociągami, idącymi w stronę KOLUSZEK i OSTROWCA.

Przychodzić zaś będą:

Do Radomia z Iwangrodu.

Pocztowy Nr. 1. o godzinie 2-ej minut 25 w nocy.

Pasażerski Nr. 3 o godzinie 1-ej minut 19 w południe.

Pierwszy z tych pociągów ma w Iwangrodzie komunikację z pociągami drogi Nadwiślańskiej, idącymi z ŁUKOWA i WARSZAWY, drugi zaś z pociągami przybywającymi z KOWLA i WARSZAWY.

Ze strony Dąbrowy.

Pocztowy Nr. 4. o godzinie 7 minut 41 rano.

Towarowo-pasażerski Nr. 2 o godzinie 4-ej minut 10 po południu.

Pierwszy z tych pociągów komunikuje się w Granicy Iwan-Dąbrowskiej z pociągami austriackimi z Krakowa, Wiednia i Lwowa, a w Dąbrowie z pociągami Drogi Żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej, komunikującymi się w Sosnowcu z pociągami drog niemieckich.

Oba powyższe pociągi komunikują się w Bzinie z pociągami, odchodzącymi do KOLUSZEK i OSTROWCA.

Pociąg Nr. 3 w Dąbrowie komunikuje się z kurserskim pociągami Drogi Żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej do Warszawy, pociąg Nr. 2 z takimi pociągami, przybywającymi z Warszawy.

W KOLUSZKACH pociągi pasażerskie pozostają w bezpośredniej komunikacji z drogami żelaznymi: Warszawsko-Wiedeńską i Fabryczno-Kłodzką.

Dr. Edmund Drewnowski

zamieszkał w Radomiu, róg ulic Zgodnej i Lubelskie-Górki, dom Filichowskiej. Leczy choroby wewnętrzne, dziecięce i kości.

Markus Rosen, agent welny. Warszawa, ulica Nowolipki N. 21.

Administracya

szpitala św. Kazimierza zawiadamia niniejszym ubogą ludność miasta, że w godzinach przedpołudniowych od 10 do 11-ej codziennie, udzielane są dla biednych porady ambulatoryjne bezpłatnie, oraz wydawane lekarstwa i pomoc felczerska także bezpłatnie. — Zamożniejsi chorzy mogą tamże znaleźć poradę lekarską za opłatą kop. 15 od osoby. — Zawiadamia się przytem, że żadne recepty, przepisywane biednym na miasteczku, oddają na koszt szpitala wydawane z aptek nie będą.

Administracya zaś szpitala starozakonnych zawiadamia, że udziela porady lekarskiej i pomocy felczerskiej bezpłatnie dla biednych, a zaś dla zamożniejszych za złożeniem do puszki 15 kop. Godziny przyjęcia od 10 — 11-ej z rana.

LOKALE

Mieszkanie: trzy pokoje, kuchnia z dwoma wchodami, komórka na drugim piętrze, w domu Sawickiego, wprost ogrodu nowego do wynajęcia od 1-go lipca r. b. Tamże stajnia, wozownia i komórka także do wynajęcia.

BROWAR F. KEPLERA w Radomiu

W Nr. 35 „Gazety Radomskiej“ było pomieszczone ogłoszenie, jakoby firma p. Filipkowskiego (Jankowski) odstępowala piwo butelkowe z mego Browaru, dla członków Stowarzyszenia „Oszczędność“ po cenach niższych, a zatem ogłaszam, że wy wymienionej firmie piwa nie dostarczam i ogłoszenie takie jest niewłaściwe.

Piwo butelkowe, pochodzące z mego Browaru, jest na każdej butelece opatrzone moją etykietą i korkiem stemplowym, z firmą Browaru, wszelkie zaś inne piwa pod nazwą „Radomskiego“, nie są z mego Browaru.

Odpowiedź Browarowi F. KEPLERA w Radomiu.

W Nr. 37 „Gazety Radomskiej“ Browar p. Keplera w Radomiu zastrzega się, iż do składu mego piwa żadnego nie dostarcza, i wszystkie inne pod nazwą radomskiego, nie pochodzą z tego Browaru. Najsamprzód żadnych pod nazwą radomskiego od siebie nie wydaje, ani też podszywać się pod tę „Firmę“ nie myślę, gdyż tym rozwojem większego dla swego interesu bym sobie nie zrobił. Że używane było nadmienione w N. 35 teje Gazety przez Zarząd „Oszczędność“ o piwie z tego Browaru, to było zrobione jeszcze na zasadzie stałego utrzymania stosunku. W skutek zaś nie dotrzymania umowy osobistej ze strony Browaru co do dostawy takowego, na własne żądanie dalszego stosunku zaniechałem. Że zaś Browar zapominał przy zastrzeżeniu nadmienić że z dniem 4-go b. m. dopiero zaprzestał do składu mego dostarczać, jest godnem pożałowania, gdyż najlepiej stwierdza zamknięcie kont, w którym to dniu zostało dopełnionem, i przez pełnomocnika pokwitowanem; z meż zaś strony czuję się w obowiązku Browarowi nadmienić to, że wszelki towar, wychodzący ze składu mego, jest jawnie przedstawionym z jakiegoś źródła i domu pochodzi, a nie tak, jak mniema, Browar.

Romuald Filipkowski.

Sprzedaż i kupno.

W dobrach Piastów i Wsola pod Jedlińskiem jest od 5-go Jana r. b. do wydzierżawienia pacht mleka z 30 krów we Wsoli i 48 w Piastowie, a także Młyn Wodny na rzece Radomce w Piastowie. Wiadomość na miejscu w Piastowie. Pożycza Jedlińsk.

50 korey lubinu złotego jest do nabycia w kantorze domu komisowego J. Helbicha w Radomiu.

Redaktor i wydawca Dr. Rewoliński.

Osoba młoda, obeznana z handlem, poszukuje zajęcia do sklepu lub zajęcia się domem w mieście lub na prowincyi. Wiadomość w Redakcyi.

Nauczycielka Polka

z wykształceniem gimnazyalnem potrzebuje na wieś od 1 lipca r. b. — Blizsza wiadomość w sklepie F. Wojciechowskiego przy ulicy Lubelskiej Nr. 108.

Student uniwersytetu moskiewskiego poszukuje lekcji i korepetycji. Może przygotować do gimnazjum.

Adres: Rynek, dom Haertla, mieszkanie nauczyciela Sena.

Rządca gospodarny, kawaler, dobrej reputacji poszukuje od św. Jana posady. Wiadomość w Redakcyi.

Nauczycielka

muzyki wyższej

z dyplomem konserwatorium warszawskiego

udziela lekcji

wyższej gry fortepianowej, zasad muzyki, harmonii, śpiewu zbiorowego, oraz przygotowuje do konserwatorium. — Wykładać może w językach obcych. Wiadomość w Redakcyi.

Poleca się

czytelnikom wiejskim, oraz wszystkim przyjaciółom oświaty, następujące książki ludowe, znajdujące się w księgarniach K. Prószynskiego (Krakowskie Przedmieście Nr. 43), Teodora Paprockiego (Nowy Świat Nr. 41), Edwarda Kolińskiego (Marszałkowska Nr. 122) i w innych.

1) **Podarunek dla młodzieży.** Książka do czytania dla tych, co nie chcą być ciemnymi, przez W. Olszewskiego. Wydanie drugie powiększone, str. 280. Cena egzemplarza broszurowanego 30 kop. W opowieści tekturowej 35 kop. Książka zbiorowa, składająca się z blisko 130 artykułków treści przyrodniczej, moralnej i społecznej z bajek, zagadek, wierszy itd., objaśnionych 50-ku drzeworytami. Używana być może z korzyścią przez czytania samodzielnego i do nauki w szkołach przez starsze dzieci i młodzież wiejską.

2) **Opowiadania o ciekawych i pożytecznych rzeczach** przez W. Olszewskiego. Wyd. 2-gie Str. 184. Cena kop. 20. W opowieści 25. Zbiór ten zawiera artykułki treści również przyrodniczej, moralnej i społecznej i stanowi niejako wyższy stopień książki poprzedniej. Może być czytana przez starszą młodzież i dorosłych. — Książkę zdobądź 2 mapy i 30 rysunków.

3) **Pogadanki o niebie i ziemi,** z 3-a obrazkami. Przerobił z oryginału H. W. Cena kop. 10 (Chwilowo wyczerpane). W popularnym i wesołym opowiadaniu chłopca wiejskiego zawartym jest tutaj krótki rys najważniejszych zjawisk astronomicznych.

4) **O owadach szkodliwych i pożytecznych** w gospodarstwie spolszczył W. Olszewski z 24 rysunkami. Cena 10 kop. Obejmuje krótki rys życia, obyczajów i stosunku do gospodarstwa rolnego najważniejszych żuków krajowych.

5) **Maszyny parowe i koleje żelazne** p. W. Olszewskiego z portretem Stefansona, mapką kolei w Królestwie Polskim i wielu rysunkami 10 k. Po wstępie, wyjaśniającym wogóle znaczenie maszyn, jako pomocnika w pracy ludzkiej, podana jest krótka historia wynalezienia i stopniowego ulepszenia maszyn parowych i parowozu, oraz życia Stefansona.

6) **Nauka rachunków dla samouków** S. Różańskiego. Jest to nauka liczenia ustnego i piśmiennego, oraz czterech działań, z licznymi zadaniami, zastosowaniami do życia wieśniaka, 15 kopiek.

7) **Co robić, aby być zdrowym i długiego żyć?** p. I. Zielińskiego z 2-a rysunkami. Cena 10 kop. Jest to krótki zbiór najważniejszych przepisów higieny.

8) **Co robić, gdy kto zachoruje?** I. Zielińskiego z 2-ma rysunkami. Cena kop. 5. Książka ta zawiera krótkie rady nieniesienia choroby pomocy przed przybyciem lekarza.

9) **Stara Baśń** z powieści J. I. Kraszewskiego skrócił F. M., kop. 10.

10) **Kuźma Jez,** z powieści T. T. Jeża „Historia opra-pradziadku“ skrócił F. M., kop. 10.

11) **O rolę.** Obrazek obyczajowy W. Marene Morzkowskiej, kop. 5.

12) **Prawdziwa historia o Szymku i parobku i Zofce** Pawełówny. Obrazek obyczajowy p. Antoszkę, kop. 5.

13) **Bandesa.** Obrazek obyczajowy p. W. Olszewskiego, kop. 10.

14) **Snopek.** Książka dla dzieci wiejskich p. R. M. Jest to zbiór artykułków, wierszy etc., dających dziecku stopniowe pojęcie o jego otoczeniu, zaczynając od samego siebie i chaty rodzinnej, a kończąc na tem, co widzi na niebie. (Wkrótce wyjdzie z druku).

15) **Pan Adwokat** z powieści p. El. Orzeszkowej „Niziny“ (wkrótce wyjdzie z druku).

Numer 1 do 7-go i 14 mogą być używane do nauki przez dzieci inteligentny.

Uprasza się o zwrot do Redakcyi zgubionej książki do nabożeństwa, w czarną skórę oprawnej, pod tytułem: „Nowy wybór Modlitw“ za nagrodą w razie żądania.

Nauczycielka Polka, posiadająca język francuski, niemiecki, ruski, i muzykę poszukuje miejsca.

Blizsza wiadomość w Redakcyi.

KRADZIEŻ.

W nocy z poniedziałku na wtorek ukradziono z Mazowszan pod Radomiem parę koni karychrosłych, ogiera z ruszonemi nogami i klacz żrebną, nieco himeryczną, oraz derkę w pasy czerwone. Uprzejmie uprasza się panów obywateli, wójtów gmin i każdego, kto miał jaką wiadomość, o doniesienie jej do Redakcyi Gazety Radomskiej.

Nagroda dla służby rs. 25.

Podejmuję się KRYCIA DACHÓW!

Najlepsza i najtrwalsza **Tektura asfaltowa** do krycia dachów w różnych gatunkach. — Rolka kryje 40 łokci kwadratowych.

Smółwiec i Lak asfaltowy listwy trójkątne i paski

Fabryki M. Wolanowskiego w Warszawie

Do nabycia

po cenach fabrycznych każdej chwili u reprezentanta firmy

Dawida Tenenbauma

W RADOMIU

przy ul. Wałowej w domu W-go Adlera.

☛ Podejmuję się krycia dachów. ☛

Zakład Wodoleczniczy

Gub. Lubelska

o 4 wiorsty od stacyi kolei

Nadwiślańskiej Nałęczów.

NAŁĘCZÓW

Apteka,

Telegraf i poczta

na miejscu

oraz dom zdrowia dla chorych chron. z zast. elektr., masażu, wód mineralnych, kumysu, mleka i t. d. pod kierownią D-ra Konrada Chmielewskiego cały rok otwarty.

Blizszych objaśnień udziela na miejscu Administracya Zakładu.

L. SPORNÝ

Inżynier.

Warszawskie Przedsiębiorstwo Asfaltowe i Fabryka Tektur.

wykonywa roboty asfaltowe, dekarские i betonowe oraz poleca tekturę do krycia dachów, lak asfaltowy, smółę i wszystkie inne materiały w zakres specjalności Przedsiębiorstwa wchodzące.

Zamówienia przyjmują się w kant. w Przedsiębiorstwa w Warszawie, ul. Erywańska (Plac Zielony) N. 14.

Najwyższej Zatwierdzone

Towarzystwo Wzajemnego Ubezpieczenia na Życie „NEW-YORK“

Założone w 1845 roku.

Warunki Ubezpieczenia i Kontroli zostały zatwierdzone przez p. Ministra Spraw Wewnętrznych 21 października 1887 roku.

Kapitał gwarancyjny, najzupełniej zrealizowany, wynosił w dniu 1 stycznia 1887 roku: **161,100,224 rubli.** Towarzystwo złożyło do Banku Państwa **500,000** rubli tytułem kaucyi, (w listach pożyczki wewnętrznej z roku 1887 wartości nominalnej **600,000** r.).

Osobny prawem przepisany fundusz rezerwy składa się do Banku Państwa jako gwarancya Ubezpieczeń, w Cesarstwie i Królestwie zawartych.

Czynności Towarzystwa i umorowanie funduszu rezerwowego, podlegają czynnej kontroli Rządu Rosyjskiego.

Wszelkich objaśnień udziela **Biuro Towarzystwa w Warszawie, Plac Saski Nr. 25.**

N. 2 R. (1—2)

Reprezentant w Królestwie Polskie

K. RADKIEWICZ.

DYREKTOR

na Rosyjskie Południową i Zachodnią

oraz na Królestwo Polskie

L. WERNER.

Дозволено Цензурою. — г. Радомъ, 27 Апрелья 1888 г.

W drukarni J. K. Trzebińskiego w Radomiu.